

Forta indignació per les obres a les vies

Els problemes col·laterals que provoquen les obres del tren d'alta velocitat (TAV) afecten usuaris de Renfe, treballadors i veïnat.

[pàgines 3 i 4]

OPINIÓ

Anàlisi de les subvencions del districte

Com es reparteixen les subvencions que té assignades el districte de Sants-Montjuïc? O el que és el mateix, qui s'embutxaca els diners de la gent?

[pàgina 2]

SANTS

El Correllengua 2006 arriba a Sants

L'edició central del Correllengua a Barcelona s'ha celebrat als carrers del nostre barri. Tot un seguit d'actes en defensa del català.

[pàgina 5]

EN MOVIMENT

Els Mossos d'Esquadra a la palestra

La Comissió Antirepressiva de Sants ens brinda una sucosa anàlisi on recapitula l'actuació del Mossos d'Esquadra en el seu primer any de desplegament.

[pàgina 9]

ARREU

L'habitatge és intocable

Un nou moviment per l'habitatge comença a gestar-se i de sobte neix la criminalització. Casualitat o no, sembla que els moviments que toquen temes tan delicats com l'habitatge sempre fan parlar molt, sobretot als mitjans de comunicació oficials.

[pàgina 11]

Els Borinots fan la millor actuació de la seva història

[Dos, tres i quatre de vuit en la XIV Diada de la Colla Castellera de Sants]

Amb la plaça Màlaga (Bonet i Muixí) plena de gom a gom, els Borinots, colla casteller de Sants, celebrà el passat diumenge 22 la XIV Diada de la Colla Castellera de Sants. La diada, que comptà amb l'assistèn-

cia de les colles de Sabadell i Granollers, marcà un punt d'inflexió en la història dels Castellers de Sants: es van construir, per primer cop en la història, els tres castells de vuit en una sola actuació.

[pàgina 10]

Antònia Farras Casal, merceria del carrer Constitució

entrevista

[pàgina 12]

tira còmica
Nous vents, nova secció.
LA BURXA avança

parèntesi

[pàgines centrals]

editorials

Que s'aturin les màquines!

Darrerament han estat notícia les avaries provocades per les obres que s'executen amb motiu de l'arribada del TAV i els consegüents retards dels trens de Rodalies. Però l'arribada del TAV i la construcció del calaix ocasionen multitud de problemes i molèsties més, dels quals els mitjans generalistes es fan poc ressò perquè no interessa posar a discussió la legitimitat d'aquestes actuacions. El fet és que Sants i altres barris afectats estan patint només la

fase inicial del que ja es concep com un nyap de proporcions i conseqüències històriques: el disseny de barris que viuen d'esquena a la realitat dels seus habitants, únicament al sevei d'interessos especulatiu, turístics i comercials. Davant d'això, només amb la mobilització de les persones que senten el barri com un espai viu, de relacions humanes i de creació d'alternatives a un model de societat classista, inhumà i impersonal es pot aconseguir el primer pas: que s'aturin les màquines!

Gràcies

No sabem com donar les gràcies. En la quotidianitat, els números se succeeixen i en certa mesura som conscients que LA BURXA només és possible amb el suport de totes, però *només* en certa mesura. Arriba el dia de l'acte, i el cos ens tremola del neguit, i és que són moltes les forces invertides. Una edició especial, un vídeo, material nou, fins i tot hi ha qui no ha dormit. Anem perfilant

els últims detalls mentre la gent comença a arribar, a poc a poc, però sense pausa. De cop es fa palès, mireu al nostre voltant i ho vegem, millor encara, ho sentim. Més de 100 persones, algunes participant en l'acte, d'altres que només vénen a escoltar, però totes, en el seu conjunt, representen el barri mobilitzat de Sants. Mai desitjariem una companyia millor. En eixe moment és quan ens n'adonem del que evidencia l'acte

del número 100: LA BURXA és del barri. Llavors és quan tot cobra sentit. El nostre projecte va més enllà del despatxet a Can Vies. No estem soles. La injecció energètica és tal que encara estem flotant en l'eufòria. Hem dit al principi que no sabíem com donar-vos les gràcies. Sí que ho sabem: cada número serà el nostre agraïment. A les vostres mans teniu el primer d'una llarga llista, que no parará fins que mai més siga necessari.

opinió

Subvencions al districte

ROSER BENAVENT

L'inefable Francesc Osan, exdirigent socialista a Sants i un dels polítics responsables de participació ciutadana a la ciutat, va deixar anar en una reunió semisecreta: "No penso pagar a aquells que ens ataquen!". Quan es referia a pagar, no parlava de pagar ell, o el seu partit, sinó del repartiment de subvencions a entitats i col·lectius.

Aquest punt de vista patrimonial del poder i dels impostos dels ciutadans, fent-los servir com a eina política de submissió i control, ha estat (matisat per les necessitats del dia a dia) el tarannà dels nostres governants. Davant d'això, diverses entitats, com la Comissió de Veïns de la Bordeta, van decidir, ja fa anys, deixar de demanar-ne.

Resseguint el llistat (durant molts anys secret) de concessions del nostre districte per al 2006, que puja fins a més de 350.000 euros, hom troba coses ben curioses com els 400 euros que rep Amics de la Bordeta, una associació sense implantació ni presència (de fet, només té un membre), passant pels 4.300 euros de l'Associació de Veïns i Comerciants del barri la Fransa, els 4.000 de la d'Hostafrancs, els més de 3.000 de l'Associació de Comerciants del carrer Galileu (on viu l'exregidor Alcober) i els 4.000 de la del Triangle. Això té un contrast

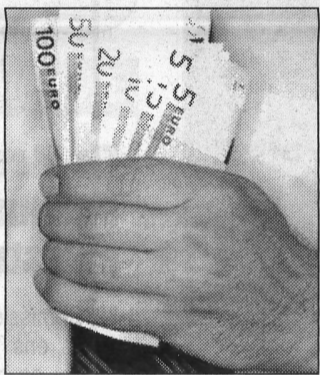
clar si pensem que el Centre Social de Sants, entitat degana al barri, en rep només 1.500.

Esment a banda mereix el Col·lectiu per la Diversitat, grup on milita la dona de l'exregidor, que rep 2.600 €, i la Federació de carrers de la Festa Major de Sants, que en rep uns 80.000 euros (sí, vuitanta mil).

Fa anys, la FAVB va intentar que les subvencions municipals fossin de concessió automàtica i no graciabile a totes i cadascuna de les associacions de veïns, justament per evitar el clientelisme. El cert és que el pacte va durar poc temps, i des de la Regidoria de Participació, molts anys governada pels coneguts *culs de ferro* del Partit Socialista Pere Alcober i Francesc Osan, s'han ocupat que la seva concessió sigui un acte d'amor o, si més no, de submissió.

Lluny queda el pensament que els diners de la gent han de revertir en els moviments socials on s'aplega la gent. El poder prefereix atorgar-lo a les grans oenagés que no qüestionen la seva política o repartir-los com qui dona bessees als coloms. Al seu aire.

El pitjor és que no només ho fan aquests *pájaro*s de l'Ajuntament. Avui és pràctica generalitzada en totes les administracions i per part detots els partits polítics. Així que millor apagar la llum i deixar-ho córrer.

Resulta que la *potència* colonial espanyola també volia la seva part de pastís a l'Àfrica subsahariana. Però en el repartiment només els van tocar les escorrialles. Un trosset escaransit, si ho comparem amb les extensions del Camerun (i no diguem de l'ex-Congo belga) de dubtós interès: Guinea Equatorial. Ara bé, com no podia de ser d'una altra manera, els espanyols també van deixar-hi una pessima petjada.

Això és el que ja ens va explicar de forma magistral l'antropòleg Gustau Nerín en el seu llibre *Guinea Equatorial, història en blanc i negre* (Ed. La Campana). El llibre està farcit d'anècdotes divertides i sucoses sobre el tarannà del personal hispànic que pul·lulava per aquelles contrades, inclosos el pares claretians, que eren els encarregats d'insuflar de grat i per força la fe catòlica als pobres negrets sense ànima. També hi ha abundant material sobre les relacions se-

SALT DE PLENS

Un tricorni a Guinea

QUEL NESS

xuals entre colonitzadors i colonitzades, la qual cosa, i exagerant una mica, permetria retitular el llibre com a "història en blanc i negra".

Ara, Gustau Nerín ens torna a delectar amb un altre títol de la mateixa editorial: *Un guàrdia civil a la seva*. Una delirant història d'un no menys delirant personatge: el tinent Ayala. Un individu impregnat de les més profundes *virtudes nacionales* que, provenint de la Benemèrita, fa carrera al continent africà. D'ell s'expliquen proeses com la que va fer en cremar les cabanes on hi havia els nadons que ploraven i

no el deixaven dormir a les nits. El seu nom, encara ara, desperta entre els equatoguineans sentiments semblants als que van provocar a l'edat mitjana els almogàvers a Atenes i Neopatria.

Els coneixements apresos a l'acadèmia militar, per on poc abans hi havia passat un gallec baixet i rodanxó, van servir-li per dur a la pràctica el genocidi, la corrupció, el tràfic d'esclaus i qualsevol altra maldat que li passés pel magí. Potser no ens ha d'estranyar que amb aquest mestre els seus successors (ja com a país independent) Macias i Obinag, no s'hagin quedat curts, i que fins i tot l'hagin superat.

Trista història la de les colònies. Trista història la d'una humanitat on sempre el fort ha fet servir la força per imposar la seva llei.

I el més trist de tot plegat és que van passant els anys i la cosa segueix exactament igual. O pitjor.

CARTES A LA BURXA

Envia'ns el teu escrit a laburxa@laburxa.org o a Can Vies (c. Jocs Florals, 42. BCN 08014).

Oportunitats perdudes

J.S.

Diuen que abans s'atrapa un mentider que un coix. Qui vulgui ja pot anar a veure a l'anomenada *zona 0* de Sants, vies entre plaça de Sants i Riera Blanca, les alçades reals que tindrà el calaix de formigó amb què l'Ajuntament obsequiarà el nostre barri. Ara, fent la paret mitgera entre metro i tren, ja s'assoleixen les alçades que els veïns havíem predit i no els escassos 6 o 7 metres que van jurar i perjurar els polítics.

La pitjor notícia, encara, és que aquests ara

comencen a reconèixer en públic que les obres d'enjardinament a la *zona 0* no es podran desenvolupar fins a fases posteriors i que arribaran el 2015. És el que alguns hem predit, i ells ens han titllat de demagogs.

Fa dies a Sants 3 Ràdio la regidora Imma Moraleda va respondre una pregunta sobre què pensava del soterrament de les vies: "Una oportunitat!", va dir. El locutor, és clar, li va contestar: "Una oportunitat perduda, no?".

la Burxa
Periòdic de Comunicació
Popular de Sants
i barris veïns

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dilluns al CSA Can Vies (c. Jocs Florals, 42)
Periodicitat: mensual
Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@laburxa.org
LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

En aquesta BURXA hi han col·laborat: Roser Benavent, Toni González, Gemma Parera Àlvarez, Pau Canela, David Vázquez, Soto, Jordina, Laia i Meritxell Sánchez Amat, Mireia Pui, Carme, Ester Rams, Anna Farré, Helena Olcina i Amigo, Isaac, Marc, Albert Alonso, Miquel Darnés, Agus Giralt, Yol, Marc Faustino i Vidal, Àlex, Laia, Casal Independentista, Comissió de Veïns de la Bordeta, Germinal, Plataforma pel Soterrament de les Vies i contra el Pla de l'Estació, Ivan Miró, Polvorilla, Mary, Oriol Ampuero González i Josep Miró.

Nombrosos problemes amb l'arribada del TAV

Reiterades avaries a la xarxa de Rodalies, jornades laborals maratonianes i nivells sonors que superen amb escreix els màxims permesos són una constant per al veïnat i els usuaris de Renfe

ESTER RAMS ■ SANTS

El dia a dia de les obres aixeca polèmica, crispació i nombroses molèsties d'important gravetat. Les més conegudes i que darrerament han omplert les pàgines de tots els diaris, són les reiterades avaries a la xarxa de Rodalies.

525 reclamacions en un mes

Des del 12 de setembre els incidents ferroviaris superen la vintena. Renfe ha rebut 525 reclamacions en aquest mes, però es pot considerar una xifra poc important si tenim en compte que només l'avaría dels passats 22 i 23 d'octubre va afectar 154.000 persones.

Però més enllà de les queixes pels retards i les restriccions dels serveis, els i les usuàries també es mostren indignats per la ineficiència dels serveis d'informació de l'empresa, que no dona explicacions sobre l'abast o la durada de les avaries. S'ha creat el Col·lectiu d'Usuaris Cabrejats de Renfe, que reclama que es facin efectives indemnitzacions pel temps perdut en els diversos incidents, a més d'intentar conscienciar els usuaris perquè denunciïn cada cop que el servei de rodalies "els deixi penjats".

Per la seva banda, el Síndic de Greuges ha decidit actuar d'ofici per l'important nombre de queixes rebudes, i des de l'Ajuntament i la Generalitat es va demanar "celeritat en la solució dels problemes" i es lamenten del mal servei que dona Renfe.

Una xarxa deficitària

Però diverses fonts coincideixen en manifestar que les obres de l'alta velocitat no són ni l'ú-

nic ni el principal problema de la xarxa de Rodalies. La falta d'inversions ve de lluny. Per tal de superar aquesta situació la Generalitat de Catalunya ha demanat 800 milions d'euros al Ministeri de Foment, que fins al moment només s'ha compromès a garantir una tercera part de la inversió.

Presses i subcontractació

Els responsables de les obres del tren d'alta velocitat (TAV) ADIF (Administrador d'Infraestructures Ferroviàries) i OHL (empresa adjudicatària de les tasques) atribueixen els continus incidents a la gran quantitat de serveis i cables que passen pels sis metres d'amplada en què treballen. En aquest espai hi treballen 600 persones operàries i hi passen 136 instal·lacions elèctriques i 450 trens diaris.

Malgrat tot, la versió del sindicats és diferent. Per José Luís Barba (CGT Ferrocarrils) la causa de les avaries és "la falta de planificació de les obres". I des de CCOO i UGT s'afirma que el TAV es fa amb pressa, jornades laborals molt llargues i treballadors poc preparats.

Les centrals sindicals també alerten del perill de subcontractar treballadors que no entenen l'idioma i que no poden complir amb garanties les ordres que se'ls donen, fet que també posa en perill la seva seguretat laboral. Les mateixes fonts diuen que en les obres de l'alta velocitat el percentatge de subcontractació és del 80%, tot i que la llei obliga les constructores a tenir el 50% de personal propi. Critiquen, també, la complicitat de l'Administració, que no ha obert cap expedient.

Les tasques quotidianes s'envolten de riscos constants. J. M. - LÍNIA SANTS

Indignació al voltant de les vies

ESTER RAMS ■ SANTS

Unes molèsties menys mediàtiques són les que pateixen els veïns i veïnes dels edificis que envolten el corredor ferroviari, unes 15.000 persones. Després d'un any i mig d'unes obres que duraran, "si tot va bé", fins a finals del 2007, els veïns han interposat nombroses denúncies a les administracions competents i al Síndic. Es queixen dels sorolls que causen els treballs ininterromputs durant les 24 hores del dia, cada dia de la setmana, que su-

peren en 25 decibels el màxim permès. També denuncien l'estat dels seus carrers, gairebé inacessibles per a les persones amb mobilitat reduïda, a més d'inquietants vibracions dels seus edificis, que provoquen, entre d'altres coses, que les bombetes es descargolin.

Un veí del carrer Antoni de Capmany escrivia fa uns mesos: "Hi ha dret que les màquines treballin a centímetres de la gent que passa pel carrer? Hi ha dret que el veí que surt de casa seva només tingui un passadís metàl·lic d'un metre d'ample en comptes de carrer? (...) Val la pena patir totes aquestes penalitats perquè, al cap i a la fi, el que ens vulguin plantificar davant de casa nostra sigui un mur de formigó, en comptes de soterrar les vies?"

Jornades laborals de 12 hores diàries

LA BURXA ha parlat amb els treballadors que estan construint el calaix, als carrers Jocs Florals i Antoni Capmany. Aquests encofradors han volgut restar en l'anonimat per por de represàlies.

L'empresa Sacyr és l'adjudicatària d'una part de les obres d'entrada del TAV a Barcelona, concretament del tram entre Torrasa i l'estació de Sants (que inclou la construcció del calaix), pressupostat en 91,56 milions d'euros. Aquesta empresa subcontracta treballadors que fan jornades de 12 hores diàries, en dos torns de 7 a 19 i de 19 a 7, i només tenen un dia de descans a la setmana. Fonts sindicals destaquen que unes jornades laborals tan llargues són perilloses; malgrat no ser il·legals, ja que el còmput d'hores és anual.

Per la seva banda, Maria del Mar Ruiz, portaveu d'ADIF, en ser entrevistada per LA BURXA afirmà: "No són cosa nostra les condicions laborals dels treballadors".

Els treballadors entrevistats diuen no haver vist accidents laborals greus, però les obres de l'alta velocitat s'han cobrat un mínim de vuit morts i més de 500 accidents.

Can Vies a l'expectativa

En l'última reunió de seguiment de les obres, el Districte va deixar anar que a partir de desembre iniciaran les fases PAU 1 i PAU 2. Segons el projecte, aquestes fases afecten l'espai on ara es troba situat el CSOA Can Vies i les cases del seu voltant. Aquests habitatges es tiraran a terra per aixecar nous blocs. Queda en suspens què passarà amb Can Vies, que es troba a l'espera de resoldre la seva situació legal. Per tal de donar a conèixer al barri aquesta situació, el CSOA Can Vies celebrarà el proper 19 de novembre una jornada de portes obertes a la plaça de Sants, que durarà tot el dia amb diverses activitats.

la Burxa
Subscriu-te

Fem una gran pinya?

CASTELLERS
SANTS

Castellers de Sants

C/ Vallespir 28 www.borinots.org

PIM PAM
films

documentals,
curts,
independent,
projeccions,
i més...

Video Club

C/ Valladolid 25 08014
Tel 93 330 07 29 BARCELONA

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerra

ODONTÒLEG Col. num. 2325

Carrer d'Olzinelles, 96, 1r. Tel. 93. 332 04 19
08014 BARCELONA

e-mail: msolanasdentist@infomed.es

A PEU DE CARRER

De com fer un vídeo sense tenir-ne ni idea

Quan vam començar a preparar la celebració del número 100 de LA BURXA, una de les propostes més boges va ser fer un vídeo: intuïem que seria molta feina i cap de nosaltres en tenia nocions. Malgrat tot, vam pujar-nos al carro.

Vam elaborar una proposta de guió i amb la gent de l'assemblea vam començar a fer llistes quilomètriques de totes les persones a qui volíem entrevistar. Vam fer ni més ni menys que 69 entrevistes. La càmera estava al Terra d'Escudella i durant tres setmanes no va parar, tot el dia amunt i avall. Al mateix temps vam filmar les diferents activitats de LA BURXA: les assemblees de redacció i tancaament, la distribució, l'enviament per correu... Paral·lelament, calia pensar en la part tècnica. Per sort, el Dani Camon es va comprometre a encarregar-se'n. Tenint en compte el seu currículum (bàsicament es dedica a això) no podíem estar més contentes. Pel que fa a la màquina i el programa, la solució ens la va donar l'Emili Salas, que ens va deixar un ordinador.

Va arribar el moment de visionar les cintes. Ni més ni menys que vuit hores d'entrevistes i tasques. El Dani, sobre la base del guió i les musiquetes que havíem escollit, va començar a accelerar imatges, a combinar entrevistes i a escollir talls. Allò prenía forma! La tasca era laboriosa i només vam aconseguir enllestir-la després d'una sessió maratoniana de set hores que va acabar a les 8 del matí del mateix dia de la presentació. Però encara no havia arribat el final. Després de dormir un parell d'hores, vam gravar el DVD final, amb alguns obstacles tècnics que van fer que la tensió es mantingués fins al darrer moment.

Durant les intenses setmanes d'elaboració del documental, hem dubtat si interessaria a algú més que la gent més propera. La reacció positiva d'aquelles persones que l'han vist és una satisfacció i una alegria. Així que, un cop més: gràcies a totes i a tots per fer-ho possible! I a continuar burxant!

MERITXELL S. A.

La ruta dels 'nyaps'

* ESTER RAMS I PLAT. PEL SOTERRAMENT DE LES VIES - SANTS

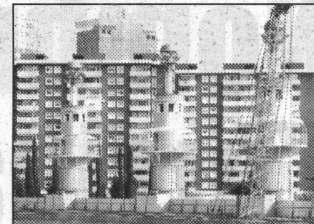
La Plataforma per Soterrament de les Vies i contra el Pla de l'Estació torna a la càrrega. Han preparat una visita guiada per diversos punts del barri afectats per l'arribada del tren d'alta velocitat (TAV) i la construcció del calaix.

El proper 19 de novembre La ruta dels nyaps intentarà visibilitzar

les conseqüències de les obres faraòniques que des del març del 2005 afecten els carrers propers a les vies i l'estació. I és que malgrat que el TAV sigui un tema mediàtic, i els mitjans recullen dia sí dia també les avaries i el mal funcionament de la xarxa de Rodalies per culpa de les obres, l'efecte que aquestes tenen i tindran al nostre barri no surt enlloc.

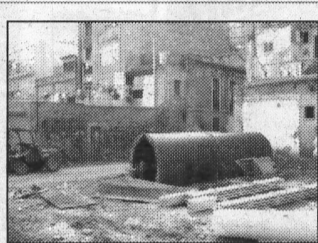
La Plataforma fa nou anys

que treballa pel soterrament de les vies i s'ha mostrat en contra del calaix i del Pla de l'estació. En les seves paraules, "ara que es comencen a veure els impactes de les obres, i quan encara no és massa tard per aturar-les" volen convidar tot el veïnat a conèixer els cinc punts més conflictius i a tornar a obrir el debat de la necessitat d'unir dignament les dues parts de Sants separades per la platja de vies.

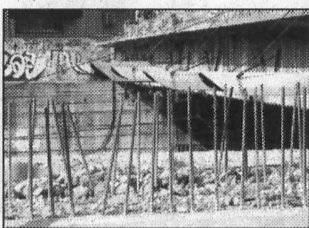
L'estació de Sants

La ruta s'iniciarà a Joan Peiró per veure la remodelació de l'estació. Ja s'han enderrocat alguns edificis del carrer Viriat per doblar la superfície de l'estació, malgrat que l'espai reservat a la seva funció continuarà sent el mateix. La resta serà un centre comercial, un hotel i oficines.

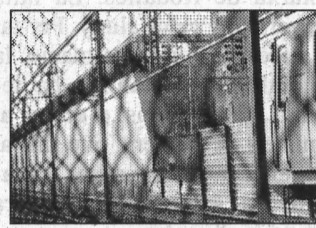
Vallespir i Valladolid

El segon punt són els carrers Vallespir i Valladolid, que deixaran de ser carrers tranquils per convertir-se en zones de gran trànsit. D'altra banda, encara no s'han començat a construir els edificis que han d'acollir les persones que seran expropiades, i les indemnitzacions destinades als comerços afectats estan per negociar.

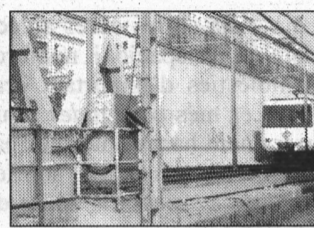
Passeig Sant Antoni

La ruta continuarà pel passeig Sant Antoni fins a Jocs Florals, a l'alçada de Can Vies. És on començarà el calaix, d'un quilòmetre de llargada i fins a 12 metres d'alçada. El passeig i l'avinguda de Roma s'hauran d'aixecar per refer els pilars de les vies que passen per sota, ja que no aguantaran amb les noves vies del TAV.

Riera de Tena

Des d'aquest punt ja es pot començar a entreveure el que serà el calaix, que farà que molts dels carrers perpendiculars a les vies quedin tapats, com el mateix Riera de Tena, Sugranyes i Carreres i Candi. També es podrà veure una panoràmica de les nombroses molèsties que generen les obres.

Badal mar

El trajecte acabarà en una de les zones on el calaix impactarà més als veïns, ja que tindran un mur de gran alçada a pocs metres de les seves finestres, tot i que la normativa municipal consideraria il·legal construir un edifici de l'alçada del calaix. L'escola Cavall Bernat quedarà enclotada entre el calaix del cinturó i el de les vies.

Celebració dels 100 mesos de LA BURXA

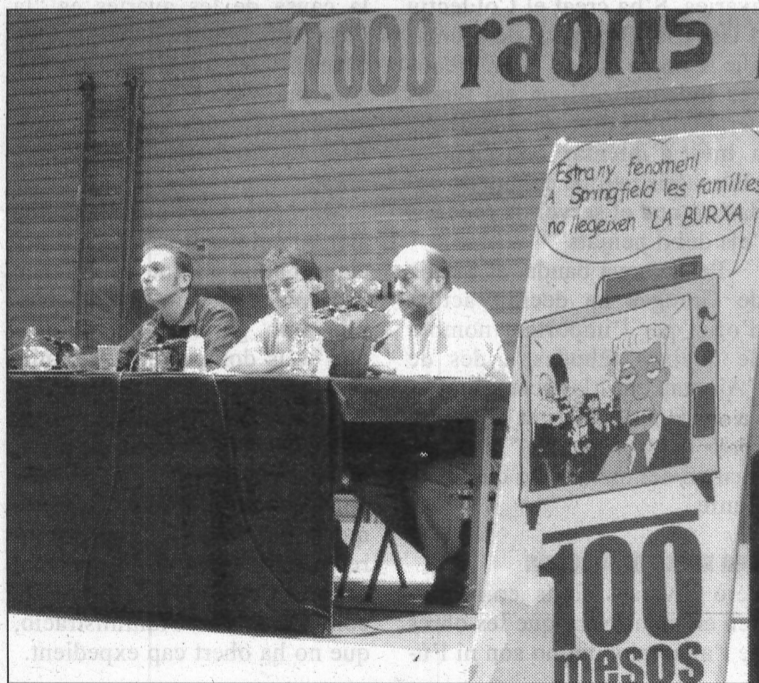
JSA - SANTS

La celebració del número 100 de LA BURXA va tenir lloc el passat divendres 20. L'actuació de la colla castellera de Sants amb un pilar de quatre va ser el punt d'inici de l'acte de Cotxeres, on es van rebre al voltant d'un centenar de persones.

Mentre no començava la xerrada sobre la comunicació popular, es va poder visitar una exposició, que incloïa portades històriques, fotografies del barri, els carretons de LA BURXA. Durant la xerrada, Emili Salas, fundador de L'Informatiu i Sants TV; David Bassa, periodista, i Meritxell Sánchez Amat, membre del col·lectiu redactor de LA BURXA, posaren en comú les seves experiències, que varen donar lloc a un debat força profitós.

En acabat, es va fer el passi de vídeo que s'havia elaborat amb motiu de la festa, recollint alguns testimonis de persones properes a LA BURXA per haver-hi col·laborat, lectores, punts de distribució...

Els Diables de Sants varen concloure la primera part de l'acte, i la Colla Bastonera va dur en cercavila les persones assistents fins a Can Vies, on van ser rebudes per un pica-pica deliciós. El nou grup Rauxa Constructiva (format per membres de Ràbia Positiva) va debutar, i va sorprendre, en l'acte. Van seguir-lo els Pirat's Sound Sistema, i finalment va punxar discos el PD Fumantxú, entre d'altres. L'assistència va ser massiva a la segona part de la celebració, i tot i alguns problemes tècnics i la calor, va ser una bona festa.

Xerrada sobre els mitjans de comunicació durant l'acte d'aniversari. TONI

EL LOKAL

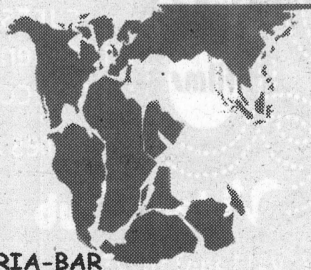
associació cultural El Raval

llibres
contrainformació revistes
música
samarretes
pedaços...

horari:
matins, de dimarts a
divendres de 10.30 a 14h
tardes, de dilluns a
dissabte de 17 a 21h

c/de la Cera 1bis 08001 Barcelona
Tel: 93 329 06 43 Fax: 93 329 08 58
ellokal@pangea.org

LA TETE

TETRIA-BAR
c. Comtessa de Sobradia, 4
08002 Barcelona
tel. 93 268 45 33

CAMARADA, COL·LABORA AMB LA

B* COMUNICACIÓ POPULAR

COMPRA LOTERIA DE NATAL
DE LA BURXA
AL NÚMERO

71626

100 mesos

LA BURXA EN VÍDEO

floristeria
vallespir, 16
08014 bcn.
tel 93 490 29 83

Correllengua 2006: el català, llengua d'acollida i cohesió

CARME • SANTS

Ja s'ha celebrat el Correllengua a la vila de Sants, però aquest cop amb la peculiaritat que en l'edició d'enguany aquest acte ja consolidat s'ha pres com el central de Barcelona. Tot un dia ple d'activitats i entitats omplint, primer, la plaça Bonet i Moixí i, després, el parc de l'Espanya Industrial i el carrer de Sants.

L'acte es va iniciar el divendres 27 d'octubre amb un debat polític a les 20.30 hores a la Sala Nova de Sant Medir. El títol va ser "Com queda la llengua catalana davant el nou Estatut?" i va comptar amb la participació de formacions polítiques amb representació parlamentària.

Tanmateix, el gruix de la festa es va dur a terme, com en edicions anteriors, el dissabte 28 d'octubre. El matí va començar amb la plaça plena de les exposicions de la Plataforma pel Soterrament de les Vies i contra el Pla de l'Estació i del Centre Social Autogestionat Can Vies. També es van exposar més d'un centenar de dibuixos del II Concurs de Dibuix Infantil de la CAL nacional. Més tard, l'associació de Tai-txi Taoista de Sants va oferir una demostració d'aquest art milenari. Cap al migdia, i a proposta del Casal Independentista de Sants, es va realitzar una xerrada amb el títol "Un estàndard per a una na-

Acte del Correllengua 2006 als carrers de Sants.

J. S.

ció", activitat totalment integrada en el marc del Correllengua d'aquest any on s'exigeix que la llengua catalana assoleixi la plena normalitat en tots els àmbits.

Com ja és habitual, es va realitzar un dinar popular amb l'assistència d'un centenar de persones, i durant la sobretaula es va poder gaudir de la lectura de poesia d'autors catalans i de l'actuació del grup de música Esquirlada.

Cap a primera hora de la tar-

da la plaça va començar a bullir de gent i entitats culturals per donar inici a la cercavila. Acompanyant els assistents hi havia geganters, bastoners, castellers, diables, tabalers i una gran senyera, que van omplir el principal carrer del barri. I com no, a l'alçada de l'Espanya Industrial s'afegiren els diferents caus i esplais (Esplai Xiroia, Esplai Espurna, Esplai Sant Medir, Esplai Turons i AEG Puig i Moliner), que fins a aquell moment havien

estat celebrant el Santsgimbanqui.

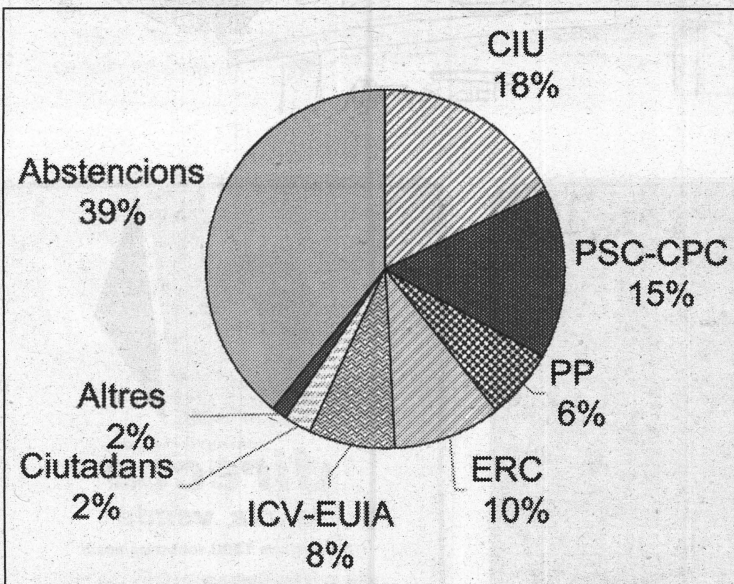
Una hora més tard i tornant a la plaça Bonet i Muixí es realitzaren els últims, però no menys esperats, actes de la jornada: el lliurament de premis del II Concurs de Dibuix Infantil de la CAL nacional, la lectura del manifest del Correllengua a càrrec de l'actriu i veïna del barri Meritxell Ané, una xocolatada per a tothom i l'actuació musical del grup La Carrau.

L'abstenció és l'opció més escollida a Sants

BERNAT COSTA • SANTS

En els barris de Sants Hostafrancs i la Bordeta, les eleccions al Parlament de Catalunya del passat 1 de novembre no va guanyar cap partit. La majoria de veïns (un 39%) van decidir quedar-se a casa, una mitjana més alta que la de tot Catalu-

nya. Als barris de Sants la coalició de CIU va ser la força més votada. En el conjunt del districte, el partit més votat varia, ja que el PSC supera en vots a CIU gràcies al vot obrer de la Zona Franca i el Poble-sec, de majoria socialista. Els percentatges han estat calculats sobre el total de votants.

Mostres simbòliques de conflictes eterns

HELENA OLCINA I AMIGO • SANTS

La lluita contra l'empresa Mercadona començada al centre Logísitc de Sant Sadurní d'Anoia continua (vegeu LA BURXA núm. 99). Després de cinc mesos de conflicte, els treballadors i treballadores encara tenen força per seguir lluitant pels seus drets laborals. Un exemple d'aquesta mobilització, que sembla no tenir fi, l'hem pogut viure les darreres setmanes a l'estació de Sants, on la Secció Sindical de CNT (Confederació Nacional de Treballadors) ha instal·lat diversos piquets informatius. "La fi de l'assetjament laboral, la lliure sindicació i la remuneració de la mitja hora del descans" continuen sent les demandes que el director de Mercadona, Joan Roig, es nega a escoltar.

Però aquest no ha estat l'únic conflicte laboral que han viscut els carrers de Sants. Els treballadors i treballadores de Parcs i Jardins, que també mantenen una lluita eterna contra l'Ajuntament i la presidenta de

l'Institut Municipal de Parcs i Jardins, Imma Mayol, celebren el passat dimarts 16 d'octubre una assemblea al Centre Cívic del Casinet d'Hostafrancs. Seguidament, les 450 assistents es manifestaren fins al carrer Tarragona i, poc després, membres del Comitè d'Empresa realitzaren un acte de protesta al Parc Güell, on Imma Mayol estava inaugurant les obres de remodelació del parc.

El diumenge següent, tornaren a repetir a la Festa de la Tardor, també realitzada al Parc Güell i amb la presència, ràpidament convertida en absència, de la presidenta. La insuficiència pressupostària, el retall de recursos (especialment en contractació de personal), la política continuada de privatització, i la mort al juliol d'un treballador en accident laboral no han fet més que aguditzar el conflicte. I, atesa la falta d'interès que les institucions han demostrat per superarlo, sembla que aquesta no serà l'última aparició del Comitè d'Empresa de Parcs i Jardins.

PINZELLADES

Repensar l'Assemblea de Barri

L'Assemblea de Barri de Sants (ABS), l'espai de confluència dels moviments socials al barri, ha iniciat un procés d'actualització del projecte. Les valoracions positives de les Festes Alternatives, que mostren el potencial d'aquest espai i l'arribada o creació de nous col·lectius i espais de base a Sants, són algunes de les raons que motiven aquest procés. Des de l'ABS es convida a totes les persones i col·lectius interessats a participar en les Jornades de Debat que tindran lloc el proper 18 de novembre a l'Espai Obert.

Jornades de recolzament de les lluites mexicanes

El Col·lectiu de Solidaritat amb la Rebel·lió Zapatista i el Centre Social de Sants van celebrar el passat 6 d'octubre una jornada de solidaritat amb les lluites de Mèxic. D'altra banda, el Bahiava acollirà el 28 d'octubre una jornada de recolzament al Centro de Medios Libres, un espai que pretén la cohesió de diferents experiències comunicatives mexicanes.

Els vaguistes del Prat a Cotxeres

El 25 d'octubre, la Xarxa de Solidaritat contra els Tancaments i la Precarietat va organitzar un acte amb els treballadors expedientats arran de la vaga a l'aeroport del Prat. Amb l'acte es volia denunciar l'atac als drets laborals i de vaga que han patit aquests treballadors, nou dels quals s'enfronten a una demanda fiscal sense precedents en conflictes laborals.

12 d'Octubre: res a celebrar

Jornades 'Memòria, Justícia i Dignitat'

La Toma i la Ciutat Invisible han organitzat unes jornades per recuperar i reescriure alguns dels episodis més negres de la història del feixisme a Europa al llarg del segle XX. Una de les xerrades es va fer al Centre Social de Sants, el 10 d'octubre, i hi va participar Neus Català, una de les supervivents dels camps de concentració nazis.

a s s a i g

¿Chusma?

Alessi Dell'Umbria

Pepitas de Calabaza ed., 2006

Tardor del 2005. Els noms de Bouna i Zyed, dos adolescents que s'electrocuten fugint de la policia, ressonen en barriades com Clichy-sous-Bois. Allà, la meitat de la població té menys de 25 anys, i un terç no té la nacionalitat francesa. És una més de les *banlieu*, terme que en l'argot de les barriades (el *verlan*) capgira el seu significat original (*lieu de ban*, lloc del desterrament).

La mort dels nois catalitzarà una ràbia mastegada quotidianament i en silenci. Prop de 15.000 joves participen en la revolta que ha d'encendre els suburbis que encerclen les grans ciutats franceses. Desenes de milers de cotxes són cremats massivament, se saquegen centres comercials, s'incendien oficines de correus i escoles, els enfrontaments amb els antidisturbis són més escassos però contundents, amb una policia superior en armament. 3.200 persones són arrestades "en flagrant delict", i 1.540 més són detingudes en les investigacions judicials posteriors. 422 majors d'edat són condemnats a penes fermes de presó i 118 menors són empresonats.

Què ens ensenya l'incendi del suburbi? Quins vincles manté amb els processos de desintegració social propis del capitalisme avançat? Què explica de l'urbanisme *guet-*

titzant, de la identitat francesa neocolonial, de les polítiques socials assistencialistes, de la paranoia securitària, de l'economia neoliberal excloent? És la fúria dels joves precaris i aturats de per vida, una bufetada a la cara de la "integració laica i democràtica" o, fins i tot, del seu fals revers, el "comunitarisme pseudoreligiós"?

Ivan Miró · La Ciutat Invisible

m ú s i c a

Bajo la playa
están los adoquinesEl corazón del sapo
Mala Raza, 2006

Una de les grans bandes del rock polític estatal, amb accent HC-punk, torna en forma d'autohomenatge després de cinc anys de silenci. No es tracta del retorn als escenaris, però sí del disc de comiat necessari d'una banda que sempre serà recordada i admirada. La trajectòria dels Sapos (1991-2000) està totalment lligada al moviment antimilitarista i al moviment social de base de Saragossa, un dels nuclis forts de la insubmissió de l'època. El compacte consta de 17 temes apareguts en diferents recopilatoris, on la banda cedia els seus temes per a causes diverses (recolzament de ràdios lliures, presos en lluita...), i també de temes inèdits que corresponen a les primeres gravacions casolanes fetes al local d'assaig.

Amb un disseny ple de fotos i citacions bibliogràfiques d'interès, el llibret ens recorda també que els beneficis del disc són per recolzar econòmicament el nou Centro Social 451 de Saragossa. No podia ser d'una altra manera.

David Vázquez

c i n e m a

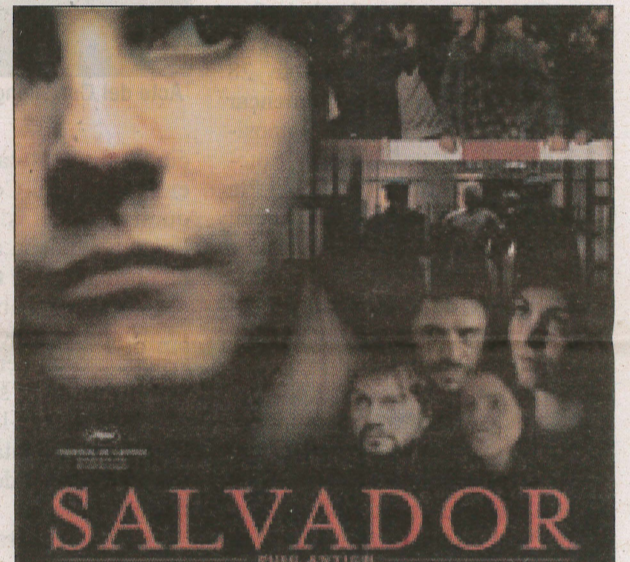
Salvador

Manuel Hueriga
2006

Salvador Puig Antich va ser el darrer pres polític executat amb garrot vil sota la dictadura de Franco. 22 anys després som davant el primer intent d'explicar la història d'aquest anarquista i la de la gent que va mirar d'impedir la seva absurda mort.

La pel·lícula arriba acompanyada del vistiplau de la família i la seva candidatura a representar Espanya als Oscar, motiu pel qual la decepció de la qual us parla encara ha estat més gran. L'Acadèmia la posà a l'alçada de Volver i Alatriste (no us les perdeu!), mentre que Salvador és absolutament prescindible, per llarga, ensucrada i superficial. Es tracta d'un film correcte, sense més, lloable més per la seva manca de defectes que per les seves virtuts, amb la mirada massa fixada en un protagonista que, de fet, té ben poc a dir malgrat simbolitzar molt. De manufactura catalana, està correctament protagonitzada per l'internacional Daniel Brühl, a més de Leonor Watling, Leonardo Sbaraglia, Tristan Ulloa, Ingrid Rubio i Mercè Sampietro, entre d'altres.

Yol

t i r a c ò m i c a

Amb l'esperit burxaire de renovar-se o morir, neix una altra secció: La tira còmica. Pretén, ni més ni menys, cedir un espai a totes aquelles persones que tinguen la necessitat d'expressar la seua ironia, humor o malícia a través del ja tan conegut món del còmic.

No exigim, doncs, saber-ne molt de dibuix però sí un pessiguet de simpatia que, amb humor negre, groc o rosa (per sort, El parèntesi ja és a color) ens permeta aixecar un somriure, que sempre alleugera l'ànima.

Envieu les vostres aportacions a l'adreça laburxa@laburxa.org, dugueu-les a Can Vies (Jocs Florals, 42) o deixeu-les a la bústia de LA BURXA que tenim al Terra d'Escudella (Premià, 20).

Taverna
la Bauma
Vallespir 23 · 08014 · BCN
tel. 934 911 946

terra d'escudella
1er aniversari
Sopar Belcà
Dij, 23 Nov
a 2/4 de 10
9 platets + cd
trucar per reserves!
C/ Premià, 20 baixos, Sants (Bcn)
tel. 93 422 16 13

aturem la demanda
Can Vies pel barri

d
setmanari de comunicació
directa
Ja a la venda
Necessitem 1500 subscripcions!!!
subscripcio@setmanaridirecta.info
www.setmanaridirecta.info

l a c a n ç ó

r a c ó h i s t ò r i c

Diguem No

Ara que som junts
diré el que tu i jo sabem
i que sovint oblidem.

Hem vist la por
ser llei per a tots.
Hem vist la sang
(que sols fa sang)
ser llei del món.

No,
jo dic no,
diguem no.
Nosaltres no som d'eixe món.

Hem vist la fam
ser pa
dels treballadors.

Hem vist tancats
a la presó
homes plens de raó.

No,
jo dic no,
diguem no.
Nosaltres no som d'eixe món.

RAIMON

Us sona, oi? Una versió fou cantada per Rauxa Constructiva en el seu debut a la festa de LA BURXA, celebrada a Can Vies.

un tomb pel diccionari

Diccionari lleidatà-català

En les pròximes Burxes us farem arribar algunes paraules que podreu trobar a *Lo diccionari lleidatà-català* (www.tremendos.net/lodiccioniari.htm.)

En paraules dels seus autors: "Creiem convenient que la gent conego aquest diccionari i que es culturitza amb lo lleidatà, variant dialectal nord-occidental del català, prou profitós an paraules. Qualsevol sutgerència lleidatana sirà acceptada. Sisquere us ho passeu bé!!".

Bajoco/a: Tonto, ruc, ignorant, tou (de fet té moltes accepcions), ex: "No sigos bajoco home! La paa aquella se t'andú a l'hort quan vol!". Bajoca també té un altre significat que és el de 'mongeta tendra'.

Umflar: Inflar, ex: "Umfla la pilota que si no la canalla no callarà".

Refugis (segona part)

Segons les cròniques, les manifestacions del segle XIX anaven encapçalades amb la frase que més por feia a les classes dirigents: "Associació o mort". I es veu que aquesta frase va quedar ben gravada a les ments dels treballadors fins a la Guerra Civil, ja que en el moment dels bombardejos el nivell d'autoorganització fou molt alt. Es van organitzar aprofitant comunitats de veïns, comissions de festes, ateneus... I van aparèixer figures com els veïns responsables, els vigilants i les juntes de veïns.

Els barris es van foradar amb les mans de dones, homes i nens treballant pel seu propi bé i pel bé de tota la comunitat. Aprofitant runes i amb gran manca del formigó, que anava destinat al front, es van edificar més de mil refugis, que serviren per defensar els ciutadans dels 149 bombardejos que va patir la ciutat.

Sants, Hostafrancs i la Bordeta es trobaven a l'època, juntament amb part de l'Eixample i de les Corts, al districte VII, on es van aixecar uns 150 refugis. Els cert és que no fou el nostre un dels barris més atacats pels avions. Pels feixistes resultava més temptador atacar el port, el centre de la ciutat i el Poble-sec, on hi havia els dipòsits de la Campsa.

Tot i això, pel que fa al nombre de refugis cal dir que fou altíssim, i que resulta trist que existint-ne tants al barri no n'hi hagi cap d'estudiat a fons.

Amb el final de la guerra, els refugis es van tancar i per a la gent que hi havia passat hores a l'interior resultaven un record molest.

Què se n'ha fet d'aquells refugis? Alguns han passat a millor vida per la fal·lera destructora i constructora dels batlles de la ciutat, per culpa d'algunes grans obres com les de l'estació i el cinturó, i per culpa també de l'enderrocament d'algunes finques antigues. Però molts d'altres resten sota el coneixement exclusiu dels veïns del barri que tenen una certa edat.

Preguntant un pot arribar a descobrir que si, per exemple, viu a la Casa Gran del carrer Rosés, sota el formigó del pati de casa seva hi ha encara el refugi que els veïns van aixecar. I el mateix succeeix en moltes altres finques del barri, en vivendes i en antigues fàbriques i tallers.

Com és possible que tots aquests refugis restin encara sota terra? Si hom prova de buscar informació al voltant del tema, quasi en exclusiva només trobarà referències al refugi de Nou de la Rambla, com si aquest fos l'únic a tota la ciutat. Sincerament, no espero que les institucions vinguin a fer-nos la feina, però igual com tots aquests refugis foren edificats pels veïns, seria lloable que aquests els desenterressin dels seus records.

Agus Giralt

Memòries gràfiques

Fanzine

NDF (Niños Drogados por Frank Sinatra) es el nom d'un fanzine, concretament el de l'Ateneu llibertari de Sants al carrer Cros, 10. L'immoble, que va ser okupat el 6 de Juny del 1987 després de 19 anys d'abandonament, era una de les 15 cases que hi havia ocupades a tot Catalunya. Aquest bulletí contrainformatiu serví per difondre tota mena de lluites i pensaments.

la Burxa presenta:

100 mesos burxant

(el documental)

B

ja a la venda 3€

LA RATAPJA BODEGUETA POPULAR

VINS, CAVES I ÀPATS

C. DEL SANT CRIST 23 - BARCELONA

TELF. 93 533 25 32

Feliu Ventura, el feixista de totur

www.propaganda-pel-fet.cat

Vine al casal! ens hi trobaràs tot l'any...

obrim cada tarda a 2/4 de

i ens trobaràs fins a les 11 del vespre a les 1 els caps de setmana

c/ Premià 31

IMMIGRANTS
en primera personaLondon-Madrid-
Barcelona

Vaig venir de Londres quan tenia 30 anys perquè volia canviar la meua vida. Vaig anar a una agència de viatges i vaig comprar un viatge pel sud d'Espanya. Vaig estar dues setmanes en un hotel, amb la idea de quedar-me aquí. Una noia de l'hotel em va parlar d'una agència d'au-pair a Madrid. De manera que me'n vaig anar cap allà, on vaig estar treballant per a una família molt amable. Ensenyava anglès al nen i ajudava amb les feines de la casa. Però la veritat és que no em deixaven fer gairebé res de la casa. Vaig estar allà dos mesos, fins que va acabar l'estiu i vaig haver de marxar.

Després vaig anar a Barcelona. Necessitava passar per allà per agafar un bus cap a Anglaterra per recollir-hi unes coses. A Barcelona no sabia què fer, havia de guanyar-me la vida. Vaig conèixer un noi que feia classes d'anglès i em va dir que jo també en podia fer. Jo no ho havia fet mai, però ell em va ensenyar com fer-ho. Així guanyava suficient per viure, vivia en pisos compartits. Després vaig trobar un estudi barat. Estava *il·legal*, però ningú em preguntava res. Això sí, havia de treballar sense contracte laboral. Per tenir un contracte em demanaven la residència i per donar-te la residència necessitaves un contracte. Una vegada vaig intentar arreglar els meus papers, però era tan complicat que ho vaig deixar estar. Vaig estar molts anys *il·legal*, però no em preocupava. Si no fas res dolent, ningú et pregunta res. Després vaig conèixer el meu marit, vaig tenir dues filles, i vaig seguir donant classes d'anglès.

Quan vaig arribar no sabia castellà, vaig tenir una professora particular que era molt cara, però valia la pena. Després vaig anar a classe de català durant anys i ja tinc el títol de català parlat.

JEANNE

Un gelat en un desert

Els efectes de la immigració en l'ús i la vitalitat de la llengua catalana són sovint objecte de discursos simplistes i/o esbiaixats. Aquest text proposa una reflexió al voltant de

quatre aspectes que tracten de la relació entre la població nouvinguda i l'autòctona, les llengües que es parlen al nostre país i l'actitud de tots plegats davant aquest fenomen.

ORIOI AMPUERO I GONZÁLVEZ

Al voltant de la immigració als Països Catalans i de l'ús de la llengua catalana, cal tenir en compte diversos aspectes.

El primer ve a propòsit de dues presumpcions que van en la mateixa direcció, tot i que en sentit contrari. L'una: molts immigrants suposen que la societat lingüística d'acollida i la llengua de l'Estat coincideixen. L'altra: molta gent de la societat d'acollida creu que ells no aprendran mai la nostra llengua. Si ens ho mirem de més a prop, les dues presumpcions tenen una cosa en comú: la desconexió de l'altre. La primera es pot redreçar temporalment amb divulgació perquè l'error d'apreciació és involuntari. La segona, però, és especialment irritant perquè abdica de les pròpies responsabilitats, eixampla, de passada, l'espai entre l'ells i el nosaltres, i tracta els immigrants d'estúpids i la llengua catalana com una llengua de segona.

El segon és més aviat un repte: la llengua d'un nombre molt elevat de nouvinguts és la mateixa que la del grup lingüístic estatal. Si hi apliquem una mirada negativa, persistirà la tendència a rondinar allò de "amb el castellà en tenen prou i es neguen a aprendre català" (els qui ho veuen així solen pertànyer --maleïdes classificacions!-- al grup dels irritants).

Actuació de la colla bastonera de Sants al Correllengua 2006.

ALEX C.

Però l'optimisme de la intel·ligència (per què només pot ser intel·ligent el pessimisme?) ens obliga a veure-ho d'una altra manera: essent hispanoparlants, tenen la voluntat d'aprendre el català per adquirir aquella ciutadania més simbòlica que hem convingut a anomenar *ciutadania social*, i, a més, l'aprenen amb facilitat perquè no tenen prejudicis històrics ni polítics, ni fronteres (mai més ben trobat) mentals.

El tercer aspecte es basa en el fet que la immigració, evidentment, no és un fenomen neutre, sinó que té conseqüències. Alguns experts afirmen, per exemple, que altera la relació llengua/autogovern. Abans, l'autogovern era la condició per mantenir la llengua. Ara, la llengua és percebuda com un element que manté l'autogovern.

Això ens duu al quart i últim punt: podem fer girar únicament al voltant de la llengua tot el discurs nacional? Seria massa fàcil carregar les culpes del retrocés lingüístic als acabats d'arribar, com si l'abans fos un paradís idíl·lic. Perquè, tot i ser primordial, la llengua no és l'únic factor d'integració, sinó que forma part d'un paquet més gran que encara no sabem com conjuntar. Demanar que una llengua sostingui i mogui un país en aquestes condicions és demanar massa, gairebé com fer durar el goig de llepar un gelat en un desert.

La llengua és un element cohesionador de la societat catalana, això és claríssim. Però, i la resta? I el projecte polític comú i engrescador que l'apuntali, on la llengua s'hi mogui transversalment sense distorsions, discretament?

UNA LLENGUA PER APRENDRE, PERÒ PER PODER-LA USAR

Un dels àmbits on la nostra llengua viu una aparent situació de normalitat és l'ensenyament. La llengua vehicular de l'ensenyament en els seus diversos nivells és el català. Aquesta realitat permet assegurar que la joventut comprèn el català i sap expressar-s'hi amb més o menys correcció. Aquesta llengua, però, viu un greu conflicte: fora de l'àmbit de l'escola esdevé una llengua amb poc ús social. I aquesta és l'amenaça més gran per als seus joves parlants.

El pitjor que li pot passar al català és el que s'ha definit com la seva llatinització. Es pot estudiar, està normativitzat, però la presència del català en la societat és minoritària. I aquesta realitat veiem que no avança a favor nostre o avança molt poc.

El jovent sap parlar i escriure la llengua pròpia del país amb més o menys correcció. El problema nostre, com va dir algú, no és únicament no tenir un estat propi, sinó tenir-ne un en contra. La vigent Constitució espanyola ens recorda que l'únic dret i deure lingüístic per a qualsevol ciutadà és per al castellà. Ara per ara, només tenim el dret de fer servir

el català al nostre territori, però el deure de fer-lo servir, que ens l'expliquin (en l'etiquetatge dels productes que es fan a Catalunya, al cinema, al treball, als mitjans de comunicació...). I sort que tenim un nou Estatut que parla del deure i el dret de l'ús del català a Catalunya!

Des del poder polític, fa un quants anys (suposem que reconeixent la seva incompetència en la defensa de la llengua), es va fer un eslògan que deia que el català depèn de tu. Per aquí haurem d'anar avançant. Fem nostres les paraules del manifest del correllengua d'enguany: "Exigim que la llengua catalana assoleixi la plena normalitat en tots els àmbits: en la literatura, en els mitjans de comunicació, en la tecnologia, en l'etiquetatge, en el lleure. I també al carrer. Parlem en català sempre i amb tothom, amb els nascuts ací i amb els vinguts de fora. Compartim amb ells la nostra llengua, que ha d'esdevenir, també, la seva. Fem del català, la llengua d'acollida i de cohesió arreu dels Països Catalans. Depèn de tots nosaltres".

JOSEP MIRÓ, PROFESSOR DEL JOAN PELEGRÍ

EL RACÓ DEL CASAL

Girona, entre
França i Espanya

En sortim d'una per caure en una altre, i és que entre *meeting point*, cimera de l'habitage i cimera hispano-francesa, els Països Catalans som massa sovint escenari de trobades macroeconòmiques i de decisió política amb interessos aliens als qui massa sovint les patim. El 16 de novembre, Govern espanyol i Govern francès despatxaran sobre migracions, seguretat, despesa militar, UE, política internacional, energia... Això sí, sempre sota els interessos del neoliberalisme més dur.

Quan parlen de migrants ho fan per posar més agents a la frontera i no per integrar-los; quan parlen de seguretat, no ho fan per veure on s'amaga el caler negre; quan parlen d'avions, parlen d'Airbus militar; quan parlen d'energia, parlen de MAT, destrucció de territori i imposició.

És per això que com a Casal ens veiem un cop més obligats a engeixar el nombre de col·lectius, organitzacions i entitats que donarem suport als actes de la contracimera que a Girona, i que des de Girona denunciarem que els Països Catalans volem construir l'Europa dels pobles i la classe treballadora, en contraposició a una cimera de l'Europa del capital, la guerra i la imposició.

Ben segur que quan s'apropi la cimera en sentirem a parlar, i segurament també de 200 violents que, com si es tractés d'un fantasma que ronda Europa, alimentaran els titulars per treure del primer pla el fet que avui, aquí i ara, hi ha molts més de 200 violents que dia a dia destrueixen el país, imposen polítiques antisocials i ens neguen el nostre dret a decidir com a poble.

CASAL INDEPENDENTISTA
DE SANTS

Laciutatinvisible
llibreria crítica associativa
taller de serigrafia
centre de documentació
espai de recerca zona mèdia
C/ Riego 35 t. 93 298 99 47
laciutatinvisible@moviments.net

EL PASSADIS
Pl. Osca, 10 - 08014 - Barcelona
Telf. 93 532 89 48

malea
teteria malea s.c.c.l
esmorzars i berenars, cassolans i ecològics
c/riego, 16 sants (bcn)
telf: 93732030

Peluqueria Lliure
NO TANQUEM AL MIGDIA
Plaça d'Osca 7-11, LOCAL 4
08014 Sants, Barcelona
Telf. 93 298 83 35

ESPAI DE TREBALL

El salari (II)

L'estructura del salari s'estableix habitualment mitjançant la negociació col·lectiva o, en defecte seu, en el contracte individual, i pot comprendre els següents conceptes: el salari base, els complementos i les compensacions. En aquest text tractem els dos primers.

L'article 27 de l'Estatut dels Treballadors estableix que el govern estatal elaborarà anualment un salari mínim interprofessional (SMI) per sota del qual cap treballador no pot prestar els seus serveis, si treballa a jornada completa i sigui quin sigui el seu contracte. Aquesta quantitat enguany és de 540,90 euros distribuïts en 12 pagues ordinàries i dues d'extraordinàries.

El Salari base

És la retribució mínima fixada per unitat de temps o d'obra de la relació laboral. La distribució del salari serà en base anual i es distribuirà d'acord amb l'article 31 de l'Estatut dels Treballadors: com a mínim en 12 pagues ordinàries i dues d'extraordinàries. S'estableix la possibilitat que les parts proporcionals de les pagues extraordinàries estiguin prorratejades en les 12 mensualitats sempre de comú acord entre les dues parts.

Els Complementos

És la retribució fixada en funció de circumstàncies relatives a les condicions personals del treballador (per exemple, l'antiguitat), al lloc de treball (per exemple, la toxicitat), a la quantitat o qualitat del treball (per exemple, les primes de productivitat) o a la situació i resultats econòmics de l'empresa (la participació en els beneficis). El caràcter consolidable o no dels complementos salarials es determinarà en conveni col·lectiu o en pacte individual. El caràcter consolidable d'un complement salarial fa esment a aquella característica del mateix que ho fa inseparable de la persona del treballador, indiferentment del lloc de treball que ocupi.

MARC FAUSTINO I VIDAL
Consultes a laburxa@laburxa.org

Un any de mossos. Nova policia, 'velles' pràctiques

L'1 de novembre del 2005 els Mossos d'Esquadra arribaven a Barcelona, continuant el desplegament pel territori català que s'inicià el 1994 i que acabarà el 2008. Coincidint amb aquest primer any, la Comissió Antirepressiva de Sants fa un repàs de les seves actuacions.

COMISSIÓ ANTIREPRESSIVA DE SANTS

El desplegament dels Mossos s'ha acompanyat amb una important campanya per mostrar un tarannà de proximitat i seriós, que pogués trencar amb la deslegitimació dels cosos policials que ha deixat la policia espanyola. Una xocolatada per les entitats a la comissaria, *xerrades* a escoles i visites als comerços són exemples d'aquesta estratègia de *màrqueting*. Però no és res més que això, ja que poc després de la seva arribada ja han rebut nombroses denúncies pel seu *modus operandi*.

Detencions indiscriminades

Un dels exemples més polèmics coincideix amb l'estrena dels Mossos davant d'una mobilització. El 17 de novembre, una manifestació de més de 10.000 estudiants contra la LOU va acabar amb dures càrregues indiscriminades, 44 detinguts (molts de 14 i 15 anys), 10 denúncies contra els Mossos per lesions i nombroses persones a l'hospital.

Vexacions i prepotència

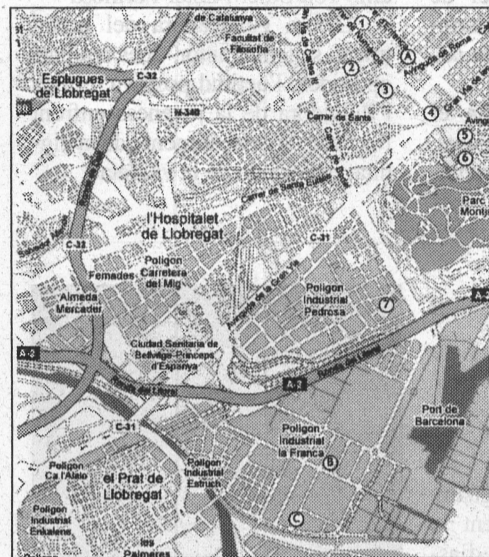
Al maig es feien públiques les crítiques del Col·legi d'Advocats, centrades en l'actitud prepotent i poc respectuosa cap als lletrats i en les nombroses vexacions denunciades per persones detingudes. Els abusos sexuals denunciats per una detinguda a la comissaria de la Zona Franca també van transcendir als mitjans. A més, aquesta prepotència ha estat denunciada per entitats veïnals i pels moviments socials, que topen amb un important assetjament policial quan organitzen actes al carrer, com va succeir a les Festes Alternatives.

Racisme

El passat juny, SOS Racisme donava a conèixer 14 casos de presumptes agressions i abusos de caràcter racista per part dels Mossos a la ciutat.

Morts i tortures

El 19 de juliol una furgoneta d'antivalots va matar un motorista en saltar-se un semàfor en vermell. Tres dies abans, un altre atropellament deixava un altre motorista en coma. Tot i els intents d'Interior d'amagar

Mapa de les diferents dependències policials a Sants i rodalies.

1	Comissaria Mossos d'Esquadra a les Corts.
2	Caserna de la Guàrdia Civil.
3	Comissaria Mossos d'Esquadra a Sants Estació. 20 agents.
4	Comissaria Mossos d'Esquadra a l'Eixample. En Construcció.
5	Comissaria de la Policia Nacional.
6	Comissaria de la Guàrdia Urbana. 123 agents pel Districte.
7	Comissaria Mossos d'Esquadra de Sants-Montjuïc. 170 agents.
8	Presó Model. Amb més de 2000 persones empresonades.
9	Centre d'Internament d'Immigrants. Amb capacitat per 220 persones.
10	Centre Penitenciari del Llobregat. Es construirà un Centre de Preventius (per homes i dones) i un de Règim Obert.

els casos, es va generar un important debat públic sobre l'actitud dels Mossos en la conducció. Des del març del 2003 es coneix la mort de cinc persones a mans d'aquest cos.

D'altra banda, el Comissari pels Drets Humans del Consell d'Europa va recollir 197 denúncies contra els Mossos entre el 2002 i el 2004, 79 més de les recollides contra els cosos estatals.

Pràctiques de dubtosa legalitat

Els mossos han desallotjat 150 ocupacions a la ciutat, i darrerament s'han fet dos desallotjaments sense ordre judicial, una pràctica il·legal. També ho és l'entrada, sense cap ordre, dels membres d'aquest cos al Bahía. Però hi ha més. Els mateixos

Mossos reconeixen que la filmació de manifestacions vulnera la legalitat, però no ho han deixat de fer.

Impunitat

Un dels exemples més clars el trobem al 2004. 12 mossos de Roses van ser absolts d'un delictes de tortures, tot i provar-se que dos d'ells n'erren els responsables. El jutge va ser incapaç de condemnar els autors pel silenci corporatiu de la resta d'agents que treballaven la nit dels fets. No es va obrir cap investigació més.

Un any després del seu desplegament, els Mossos ja han mostrat quin és el seu tarannà real. Un tarannà que ha aixecat crítiques, que els ha costat nombroses denúncies i que demostra que no són una "policia diferent".

SEGURETAT DAVANT PROBLEMES SOCIALS

La consellera Tura ha posat 2.614 Mossos als carrers de Barcelona, però a la ciutat hi ha uns 7.000 efectius policials, si al cos autonòmic hi sumem la Guàrdia Urbana (amb 2.600 membres), la Policia Nacional i la Guardia Civil. Tenim 4,39 policies per cada 1.000 habitants, i això sense comptar amb els més de 7.500 agents de seguretat privada. Aquesta ràtio policial, de les més elevades d'Europa, contrasta amb el metge per cada 2.000 habitants, els dos assistents i l'educador social per cada 20.000 persones i els 70 inspectors laborals per tota la província de Barcelona. Ràtios en les quals estem a la cua europea. Alhora, tenim el trist honor de ser capdavanters en el nombre de presos per habitant (125 per 100.000).

I, malauradament, les despeses en seguretat augmenten per sobre de la despesa social en l'àmbit estatal. A escala municipal els pressupostos recullen augmentos similars per a les àrees de benestar social i de seguretat i des de l'Administració autonòmica s'anuncia un augment del nombre de Mossos.

LA BORDETA, MON AMOUR

Notaris

Un company de la Comissió de Veïns de la Bordeta, amb la seva càmera digital, es dedica des de fa uns quants mesos a gravar les mancances i les anomalies, tant grans com petites, que troba al nostre barri. Capta imatges dels forats a les voravies, la manca de fitons, els senyals de trànsit defectuosos, els semàfors inoperants... i les envia per correu electrònic a un funcionari del districte de Sants-Montjuïc amb una petita descripció del nyap i la seva localització. Aquest company, amb la seva iniciativa, s'ha transformat en una mena de notari, prenent nota amb imatges del que els serveis municipals haurien de revisar i no revisen. Però, oh meravella, la cosa funciona (quan es tracta de petiteses) i al cap de pocs dies una brigada municipal soluciona el problema.

Això que expliquem més amunt ens ha fet pensar en un dels gags més notables amb què se'ns ha obsequiat durant la campanya per les eleccions del dia Tots Sants. Un senyor somrient, dentadura perfecta, ben encorbatat i amb la clenxa sobrecarregada de laca ens avisa que ha anat a cal notari per signar unes promeses que com tots els altres candidats no complirà, perquè com tots els altres no podrà governar mai en solitari.

Com que la Comissió de Veïns de la Bordeta només pot accedir a mitjans de modesta difusió i no pot fer cap mena de campanya publicitària per donar a conèixer el nostre notari amateur, no hem pogut aspirar que aquest senyor tan elegant vingui a signar a casa nostra cap tipus de promesa. Ben pensat, ha estat millor així, ja que de promeses que no es compliran no en volem.

Potser si més veïns del barri s'animesin a fer el mateix que el nostre company es podria muntar un col·lectiu o una associació de notaris de carrer, i a les properes campanyes electorals hauríem de donar tanda a la cua de candidats que voldrien signar promeses.

COMISSIÓ DE VEÏNS DE LA BORDETA

la bagassa
tot per menjar

Riego 18 08014 Tel 93 421 05 93
Obert de dilluns a dissabtes de 13.30 a 15.30 i de 20.30h a 23.30h

xavier martin

treballs en fusta

Plaça d'Osca 8
08014 Barcelona
Telefon 93.531.30.48

ROIG
OLLE

"PEIXOS NOLLA"

Mercat de Sants, parades 301 a 306 i 340-341.
Telf: 93-339-55-57
SANTS

CAPELLERIA

talls & tallats

SANT JORDI, 3 TEL. 934 911 894 BARCELONA
933 306 158 perruqueria

Carles Rebassa rep l'Ausiàs March

Rebassa recitant Brossa el 2004. G. BORDONA

MIREIA PUI - SANTS

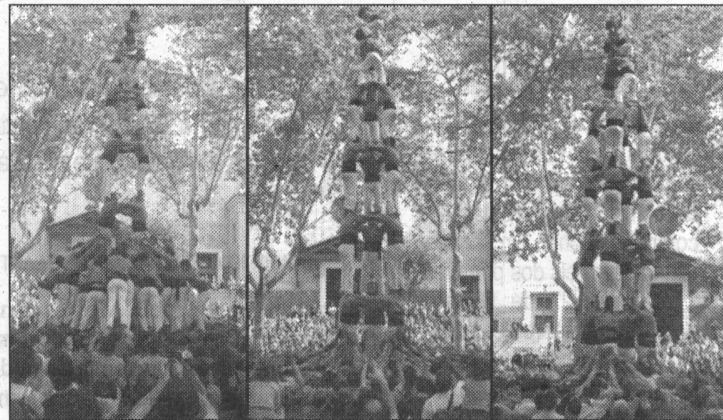
Carles Rebassa rebé a principis de novembre un dels guardons destacats de la poesia catalana. Amb el poemari *Els joves i les vídues*, Rebassa obtingué el premi Ausiàs March de Poesia, atorgat cada any per l'Ajuntament de Gandia. En el mateix acte d'entrega dels Premis Literaris de Gandia, Miquel de Pal·lol rebé el premi Joanot Martorell de Narrativa per l'obra *Un home vulgar*.

Rebassa, nascut a Palma el 1977, treballa actualment a Sants. Aquest poeta ja havia publicat ante-

riorment *Requiescat in pace* i *Poema B*, amb Pere Llorens. Formà part de la companyia Mag Teatre-Mag Poesia com a actor, guionista i atrezzoista, escenificant obres de poemes com Joan Oliver, Joan Brossa i Josep Palau i Fabre. També destaca la seva participació en l'homenatge a Ovidi Montllor "Deu catalans i un rus", que va dur a terme juntament amb Toti Soler i Ester Formosa.

L'obra guanyadora del premi tracta, segons l'autor, dues realitats oposades: l'actitud positiva, crítica i lluitadora de la joventesa enfront l'actitud de ressentiment i de la dignitat negociada de la viudetat.

Tripleta màgica dels Borinots per la diada

Torre de vuit i tres i quatre de vuit a la XIV Diada.

WWW.BORINOTS.CAT

JORDINA - SANTS

Durant la XIV Diada de la Colla castellera de Sants, els Borinots van fer la millor actuació de tota la seva història. El passat diumenge 22 es van construir, per primer cop, els tres castells de vuit en una sola actuació: un dos de vuit ja ben consolidat, el tres de vuit igualment estable, però amb alguna tremolor, i el quatre de vuit, que, si bé hauria de ser el més ferm de tots, darrerament està fent trasbalsar una mica la colla.

En una plaça plena de gom a gom, la tripleta grisa es va alçar a casa amb molta seguretat i, sobretot, molta il·lusió, augmentada pel fet d'aconseguir la fita a casa. D'ençà la V

Diada de la colla, el 19 d'octubre de 1997, en què es va descarregar per primer cop el quatre de vuit, la plaça Màlaga mai no havia tornat a viure tanta alegria com el passat diumenge 22. La plaça havia esdevingut, de fet, un dels llocs que menys castells arribats a bon port havia vist. D'aquesta manera, desapareix la sensació de malastrugança associada a l'emplaçament. Les colles de Sabadell i de Granollers van acompanyar amb la mateixa tranquil·litat i fermesa l'actuació, la qual cosa va fer de la diada un dia rodó.

Els més de 300 borinots que van participar-hi (al dinar de la colla n'eren com a mínim 320) i el suport de la plaça van fer-ho possible.

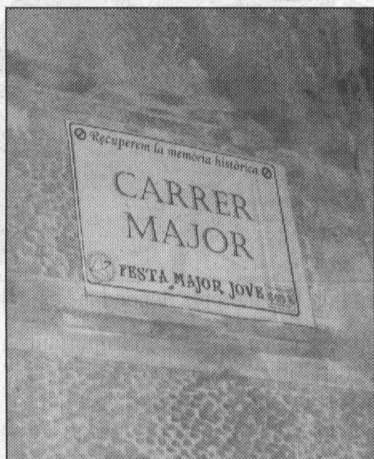
Èxit de la Festa Major Jove de les Corts

MIREIA PUI - SANTS

Entre el 7 i el 15 d'octubre, el barri veí de les Corts va celebrar la seva festa major. La Festa Major Jove de les Corts, organitzada per la Plataforma d'Entitats Infantils i Juvenils, va oferir moltes i variades activitats. Entre els actes més destacats hi ha el Primer Campionat Mundial de Llançament de Meló i la Nit de Folk, en què van tocar Belda i els Badabadoc.

La Plataforma que organitza la Festa Major Jove té com a finalitat aglutinar les diverses entitats infantils i juvenils del món del lleure que

hi ha al barri de les Corts. Enguany han valorat molt positivament la Festa Major, tant per l'èxit d'assistència als actes com per la gran quantitat de persones que han col·laborat en l'organització. D'altra banda, cal destacar que sectors de la Plataforma s'estan plantejant si val la pena seguir fent la Festa Major Jove en col·laboració amb el Districte de les Corts. Segons fonts de la plataforma, sembla que al Districte li molesti l'èxit obtingut a la Festa Major Jove i que el jovent del barri sigui un element actiu en la seva organització.

Acte per la recuperació de la memòria històrica dins les festes ANNA P.

Com a traca final de la Festa Major, els Bocs de Can Rosés van celebrar el diumenge 15 el seu 10è aniversari amb un correfoc que va recórrer els carrers del seu barri.

un altra cultura del consum

COOPERATIVA GERMINAL

Construint amb cafè

Avui us volem parlar de La Xarxa de Consum Solidari. Per entendre'ns, és una importadora de productes de comerç just: defensen un comerç just amb una voluntat de transformació radical del sistema, un intercanvi que pagui un preu digne al productor, que respecti el medi ambient i els drets de les dones, i que subministri aliments sans i adequats culturalment.

La Xarxa creu que unes poques empreses transnacionals que dominen organismes multilaterals com el Fons Monetari Internacional, el Banc Mundial i l'Organització Mundial del Comerç, i les polítiques agràries i comercials dels principals governs estan impulsant un model

agrícola, comercial i de consum injust i insostenible.

Les persones que formen part de la Xarxa donen un total suport a aquelles organitzacions com Vía Campesina que reivindiquen que l'alimentació és un dret i no una mercaderia i que l'agricultura ha de produir aliments i no béns de mercat.

I així és com a les prestatgeries de Germinal hi ha un cafè que al seu voltant ha

creat una millora del dia a dia de les persones que el treballen, que encara que es basi en la importació afavoreix el desenvolupament local, que no representa un acte de caritat sinó de responsabilitat, ja que consumir l'altre cafè et deixa el regust amarg de la complicitat amb la injustícia.

En resum, és un cafè que fuig de la lògica boja del mercat i, encara millor, que permet construir una realitat alternativa (petita sí, però

El problema és que aquesta realitat ja no

és tan petita i llavors passa el que passa.

Des de la Coordinadora Estatal de Comerç Just es vol impulsar a l'Estat espanyol el segell FLO (Fairtrade Labelling Organizations International). Aquest segell és crític perquè permet que es vengui productes de comerç just en les grans superfícies i que macroempreses com la Nestlé tinguin una línia de comerç just.

No té cap sentit que les mateixes empreses que s'han enriquit a costa de l'explotació del cafè ara es posin el vestit del comerç just per netejar la seva imatge i de pas apoderar-se d'aquest nou mercat amb preu afegit. Els defensors d'aquest segell al·leguen que és una manera d'arribar al gran mercat.

I ja estem en el mateix lloc de sempre: abaixar el llistó per arribar a més gent, i així créixer... però amb quines conseqüències?

ESPAI OBERT

Participa.... Fes-te'n soci

Nom i Cognom.....

Entitat bancària.....

Adreça.....

Núm. de compte.....

Correu electrònic.....

Titular.....

Tel/mòbil.....

Mensualitats: 6€ 10€ quant ?

c/Violant d'Hongria, 71 08028 Barcelona
www.sindominio.net/espaiobert/
espaiobert@moviments.net

Què està passant als Països Catalans?

* En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardamar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre

passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Culpables de tot

Els 'mass media' aprofiten els incidents del Forat de la Vergonya per carregar amb duresa contra el moviment per l'habitatge digne i l'okupació

ALBERT ALONSO ■ BARCELONA

Cada cert temps, els oblidats *okupes* tornen a la primera línia mediàtica i omplen pàgines i pàgines dels principals diaris catalans. Aquest cop el detonant ha estat la manifestació en protesta pel desallotjament del Forat de la Vergonya el passat 5 d'octubre. Un cop finalitzada la marxa, que va aplegar mig miler de persones pels carrers del centre de Barcelona, un reduït grup va llançar globus de pintura contra la façana del MACBA, així com tres coets pirotècnics contra els Mossos d'Esquadra a la plaça dels Àngels. La policia va carregar contra els manifestants, alguns dels quals van creuar contenidors al carrer per defensar-se. Els Mossos van detenir dues persones, malgrat que dies després també van arrestar un veí de l'Eixample acusat de participar en els aldarulls.

Ofensiva mediàtica

El dia següent dels incidents, que a banda del llançament de coets havien estat més aviat ínfims, la maquinària mediàtica es va posar a funcionar: "Profesionales del disturbio", titulaven a *La Vanguardia*, mentre que *El Periódico* parlava de "guerrilla urbana", i fins i tot l'informatiu d'Antena 3 obria la seva edició del migdia amb les *esfereïdores* imatges dels *vàndals urbans*. Es produeix la paradoxa que en la peça ni tan sols es feia esment del motiu de la manifestació d'aquell dia, un exemple de descontextualització de la notícia que pel que sembla no va preocupar gaire als periodistes de la cadena del grup Planeta. De seguida totes les mirades es van dirigir als okupes. A l'*Avui*, per exemple, es deia que la majoria de manifestants tenien "estètica okupa".

Els dies posteriors, els *mass media* van traçar la tesi, defensada per Interior i per l'Ajuntament de Barcelona, d'uns suposats 250 radicals vinguts de fora de Barcelona

que s'infiltra al moviment okupa per dur a terme les seves accions violentes. El cert és que la construcció d'aquest discurs de criminalització cap al moviment okupa no és nova, de fet és una tònica que s'ha repetit periòdicament en els darrers anys. Però des de l'arribada de Montserrat Tura a Interior i del desplegament dels Mossos d'Esquadra a Barcelona el novembre de 2005, l'argumentari s'ha centrat en l'existència d'aquest grupuscle de violents controlats per la policia autonòmica que es dedicaria a provocar disturbis i "actes vandàlics", en paraules de l'alcalde Jordi Hereu. Aquesta tendència a relacionar els okupes amb el vandalisme, restant-los així el fort component polític que els dona raó de ser, és una altra argumentació habitual per treure força al col·lectiu davant l'opinió pública. Com advertia el periodista David Bassa en el col·loqui organitzat per LA BURXA per celebrar el seu número 100 el passat 20 d'octubre, els periodistes que segueixen els col·lectius okupes i anticapitalistes en saben "poc o gens" sobre aquests. A més, es preguntava "per què els temes relacionats amb els moviments socials es tracten a la secció de societat" i "no tenen un seguiment per part de periodistes especialitzats".

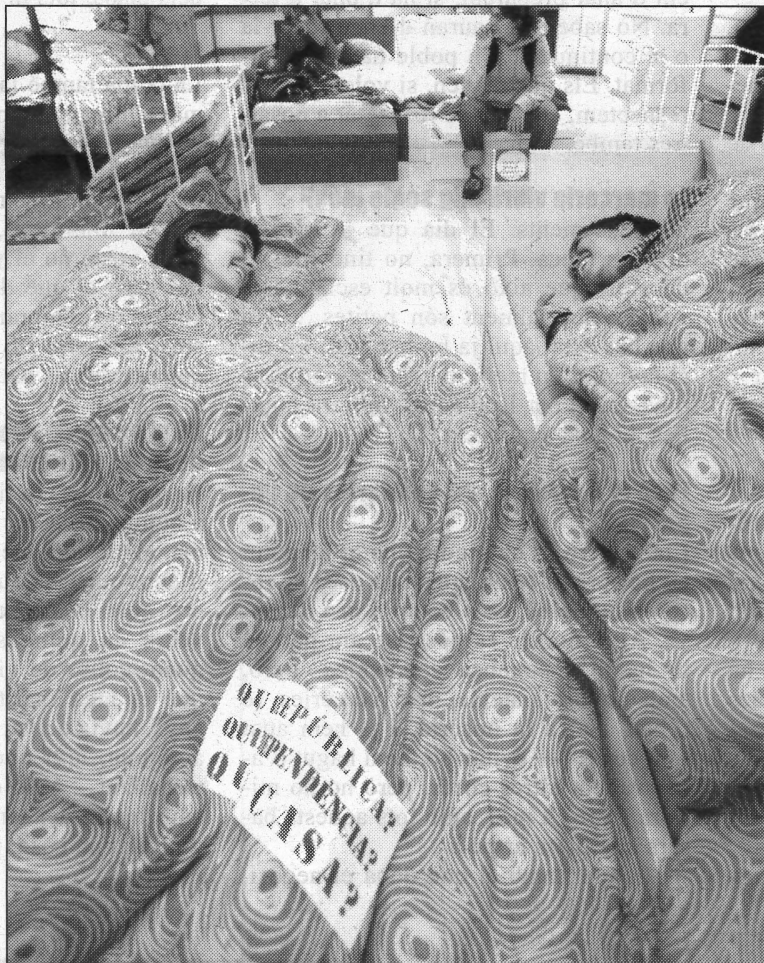
Una suspensió sota sospita

Aquesta paradoxa, que sembla més un intent de despolititzar els moviments socials i l'okupació en concret, té, en el cas de l'allau mediàtica que ha tornat a vomitar tot l'imaginable contra els okupes, una lectura diferent per altres veus. Un membre de l'Associació Víctimes del Civisme, col·lectiu que va participar en la lluita contra l'aprovació de l'ordenança municipal, adverteix que aquesta ha estat una estratègia "perfectament orquestrada" des del Departament d'Interior i des del poder municipal per "fer invisible el problema de l'habitatge abans de les eleccions de l'1-N".

De fet, després de la gran manifestació que el 30 de setembre va omplir els carrers del centre de Barcelona exigint el dret a una vivenda digna, l'Assemblea per l'Habitatge Digne va anunciar noves mobilitzacions. El 16 d'octubre estava prevista la celebració de la cimera europea de ministres d'Habitatge, però els aldarulls del MACBA i la paranoia mediàtica posterior de l'Ajuntament de Barcelona i de la Generalitat (amb l'inestimable suport dels *mass media*) dels 250 violents va fer que el Govern espanyol anunciés la suspensió de la cimera pel temor a nous incidents. Aquesta tesi va ser després descartada per Hereu i Tura, que van assegurar que

l'ordre públic "estava garantit", fet que va originar una picabaralla entre aquests i l'Administració central.

Però no és casual que per a aquell mateix dilluns hi hagués convocada una *assegada* a la plaça de Sant Jaume, i que per al 28 d'octubre, en el marc de la jornada estatal per l'habitatge, s'hagués convocat a Barcelona una manifestació per l'habitatge digne que es va suspendre setmanes abans per la convocatòria *fantasma* d'una manifestació en record del Cinema Princepsa, que molts atribueixen als cossos policials per avortar la protesta per la vivenda digna a quatre dies de les eleccions del primer de novembre.

"Quina República? Quina independència? Quina casa?" Acció realitzada per la Plataforma per l'Habitatge Digne a l'IKEA de l'Hospitalet. EDU BAYER

DE DUBTOSOS BENVINGUDES...

Mentre Artur Mas promet en campanya electoral carnets del bon immigrant per poder entrar a l'Estat del benestar (amb examen inclòs)...

Condemna contra les pilotes de goma

El passat setembre es feia pública una sentència contra les pilotes de goma. Josep Carbonell rebrà 481.90 euros en concepte d'indemnització per part de l'Estat. Els fets es remunten al 14 de setembre del 2003, quan va rebre l'impacte a la cara d'una pilota de goma que li va produir el trencament de les ulleres i diverses lesions. Malgrat la irrisòria indemnització, es pot considerar un pas endavant en la prohibició de l'ús de pilotes, una arma que provoca un centenar de ferits l'any, i que pot arribar a causar la pèrdua d'un ull i fins i tot la mort.

L'Estat espanyol, Grècia i Portugal són els tres únics estats europeus que permeten l'ús de projectils de goma en manifestacions. A Catalunya són utilitzades pels Mossos d'Esquadra, la Policia Nacional i la Guàrdia Civil. El cos d'antiavalots de la Guàrdia Urbana de Barcelona n'ha reclamat diversos cops, però de moment no formen part de les seves armes reglamentàries.

...A COMIATS INDESITJABLES

...Nicolas Sarkozy acomiada treballadors de l'aeroport pel simple fet de ser musulmans.

Fes-te amic o amiga de

la Burxa

Les subscripcions a LA BURXA compliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i contribuir econòmicament al seu manteniment.

Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment.

Així que ja saps!

Nom _____
Cognoms _____
Carrer i número _____
Codi Postal _____ Població _____
Telèfon _____ DNI _____
Vull rebre LA BURXA a casa

Amic/amiga de
LA BURXA
3 euros/mes
(36 euros l'any)

Col·laboració anual
amb
LA BURXA
5 euros/mes
(60 euros l'any)

Aportacions
voluntàries a LA
BURXA
euros
(escriure amb claret)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Caixa/Banc _____
Adreça _____
Població _____
Nom del titular _____
CODI ENTITAT
CODI SUCURSAL
CODI SEGURETAT
NÚM DE COMPTE
Es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentarà LA BURXA
Data _____ Signatura _____

FOTO: JORDINA

Antònia Farràs Casals

Merceria del carrer Constitució

"Un poble ha de ser informat"

La merceria de l'Antònia del carrer Constitució és un lloc que invita a quedar-s'hi una bona estona. Entre betes i fils, l'entrevista va sent interrompuda pels clients i les clientes, i mentre trien els elàstics, el cordó, o les agulles que volen, molts s'afegeixen a la conversa. La calidesa de l'indret fa possible passar-hi una bona tarda, parlant una mica de tot entre aquestes quatre parets que fa 55 anys que estan obertes al barri. Cada cop tanquen més merceries, i no veiem que se n'obrin de noves. És un tipus comerç que està desapareixent, és un més de tots els petits comerços que ja no poden fer front a d'altres formats de botigues. I amb això es perd també un espai de relació més.

JORDINA S. A. - SANTS

Aquest és un dels comerços més antics del barri...

Fa 55 anys que la merceria està oberta. Amb les meves tres germanes vam deixar Bellmunt d'Urgell per obrir un negoci.

El meu pare era pagès, i la família de la meva mare tenia un bar, que només obria els dissabtes i diumenges, perquè entre setmana no anava ningú al bar, als pobles. Teníem uns oncles a Barcelona, al carrer Tallers, això sempre tira, i érem d'un poble petit. Anàvem a darre-re d'una botiga així. Vam mirar per tot arreu, i aquest local ens va agradar a tots.

Deu haver vist canviar molt la zona.

Sants ha canviat molt, però la carretera de la Bordeta, Constitució, no ha canviat gairebé gens. Per la gent, bé, abans era una barriada, on la gent es coneixia més. I per les infraestructures, la veritat és que no s'hi ha invertit gaire. Tot aquest tram d'aquí, fins a Olzinelles, ha millorat molt poc. Quines cases maques hi ha? Les botigues aquí no prosperen. I ara cal veure què passarà amb el pla de Can Batlló...

Com veu el pla?

No en sé gairebé res, perquè no infor-

men de res. No ens han informat de res mai. Aquesta casa ja és centenària, el mínim que podrien fer és informar-nos d'alguna cosa, perquè potser ens hauríem d'anar preparant, si ha d'anar a terra. No sabem si hauran d'enderrocar-la o si continuarà. Un poble ha de ser informat. Els que manen, si volen que els respectem, ens han de respectar a nosaltres també.

La merceria viurà mig segle més?

Ni pensaments. El dia que jo plegui, això es tanca. Primera, no tinc fills. I, després, que això és molt esclau. Les vendes normalment són petites... Ara que has estat aquí ja ho has vist. En tota la tarda, un metre de beta per 50 cèntims, un fil per 1,60 euros, mitjons, agulles, alguna samarreta...

Però la funció de les merceries és important.

I tant, però és clar, com que la joventut no ha après a cosir, quan una peça de roba es fa malbé, se'n compra una de nova. Això només és possible ara perquè hi ha més bonança econòmica. Però, amb aquest sistema, les merceries se n'han anat a la misèria. I ja hem anat fent coses per evitar-ho, hem hagut d'anar venent altres coses, però no ho millora gaire. A més, amb tots aquests bars que hi ha arreu...

És clar, amb el que dona el negoci,

no se'n poden posar de merceries, així, amb uns lloguers tan alts com els que cal pagar ara. Totes les merceries d'avui en dia pleguen. Però amb això del preu dels pisos, tots hi tenim part de culpa...

Segur?

La culpa també la tenim nosaltres, perquè si ningú comprés pisos, no s'hauria arribat a aquests preus. Posa que un pis val 30 milions, i ens el volen vendre per 60. Si li diguéssim "No senyor, aquest pis val 30 milions, i com que val 30 milions vostè no el vendrà fins que no sigui això el que demana" i llavors s'acordés no comprar pisos amb preus abusius, arribaria un moment que aquests empresaris els haurien de baixar...

No hi ha ajudes per als petits comerços de tanta antiguitat?

Ni una ajuda. Jo tinc 73 anys,estic com a autònoma. Crec que hauria pogut venir algun d'aquests senyors que van d'enteradillos i que volen fer moltes coses quan s'atansen les eleccions, per veure en quina situació estic... Saps quant cobro de vídua? 100 euros. Perquè el meu marit, havent treballat 32 anys, havia deixat la feina per esdevenir autònom, així que com que no estava treballant... Vaig començar a moure'm, amb ajuda del sindicat, i vaig aconseguir alguna cosa, però deien que no em pertocava res.

CARTELLS POLITICOSOCIALS

Correllengua

11 de setembre - 9 d'octubre

1 9 9 9

Per la unitat de la llengua i dels Països Catalans

correllengua MONTSERRATÍ 2003

EL BRUC, 4 i 5 d'octubre.

El dia 4, 11.00 h a l'Escola de la Font de Sant Joan de Vilatorrada. El dia 5, 11.00 h a l'Escola de Sant Joan de Vilatorrada.

OLESA DE M. 10, 11 i 12 d'octubre.

El dia 10, 11.00 h a l'Escola de Sant Joan de Vilatorrada. El dia 11, 11.00 h a l'Escola de Sant Joan de Vilatorrada. El dia 12, 11.00 h a l'Escola de Sant Joan de Vilatorrada.

ESPARREGUERA, 16, 17 i 18 d'octubre.

El dia 16, 11.00 h a l'Escola de Sant Joan de Vilatorrada. El dia 17, 11.00 h a l'Escola de Sant Joan de Vilatorrada. El dia 18, 11.00 h a l'Escola de Sant Joan de Vilatorrada.

SANT ESTEVE, 5, 24 d'octubre.

El dia 5, 11.00 h a l'Escola de Sant Joan de Vilatorrada. El dia 24, 11.00 h a l'Escola de Sant Joan de Vilatorrada.

COLLBATÓ, 25 d'octubre.

El dia 25, 11.00 h a l'Escola de Sant Joan de Vilatorrada.

ABRERA, 1 de novembre.

El dia 1, 11.00 h a l'Escola de Sant Joan de Vilatorrada.

8 de novembre, acte final a Perpinyà. Apunta't-hi!

CAL

8 de novembre, acte final a Perpinyà. Apunta't-hi!

PER LA TERRA LA LLINGUA

CORRELLINGUA 2000

ESBORREM EL TRACTAT DELS PIRINEUS

MANIFESTACIÓ

DISSABTE 4 DE NOVENBRE A PERPINYÀ PL. ARAGÓ A LES 16 H

CONCERT

POLLESTRES, SALA JORDI BARRE, A LES 20.30 H

BLUES DE PICOLAT LA CARRAU BRAMS

ORGANITZACIÓ I ANFITRIU: CONTACTA'NS AL 93 43 30 31

ACTIVITATS

Grup excursionista a l'Ateneu Llibertari de Sants
19 h: Cada dimecres reunió

Meeting point
Dissabte 11 de novembre

10 h: trobada-esmorzar a la plaça dels Països Catalans
12 h: manifestació cap al Meeting point des de plaça Espanya

Concert en suport a Can Vies i als Tòxics

Dissabte 11 de novembre
A partir de les 22 h al CSA els Tòxics - Cornellà amb Obrint Pas, Pirat's Sound Sistema i The Kinky Coocoo's

Ruta dels nyaps
Diumenge 19 de novembre

12 h: inici a la plaça Joan Peiró

Entropiactiva comença a fer activitats. Estarà obert dilluns, dimecres, dissabte...

Traiem Can Vies al carrer

Diumenge 19 de novembre
A partir de les 11 h a plaça de Sants

Xerrada sobre el FACC (Federació Anarcocomunista Catalana)

Dijous 23 de novembre
20 h: Casal Independentista Jaume Compte